

счупи главата си. Следъ това ще дойдатъ свещеници да го погребватъ, да държатъ речи, че едикой си великъ авиаторъ падналь на земята и пострадалъ. Не е положителна, абсолютна наука тази, чиито изобретения убиватъ своитѣ изобретатели. Съвременнитѣ учени и духовни хора знаятъ много нѣща, проповѣдватъ на хората, но като се намѣрятъ въ трудно положение, и тѣ не могатъ да се справятъ. Много вѣрващи, много духовни хора, като се намѣрятъ предъ последния часъ на живота си, и тѣ се разколебаватъ. И Толстой, съ своята велика философия, на смъртното си легло се разколебалъ за моментъ, не могълъ да си отговори, какво ще стане съ него. Следъ смъртъта си, обаче, веднага се почувствувалъ доволенъ, че се освободилъ. Като се срещналъ съ единъ познатъ въ невидимия свѣтъ, казалъ му, че искрено желае хората до поумнѣятъ по-скоро, да престанатъ войнитѣ и изстребленията между тѣхъ. Значи, желанието на Толстой било да поумнѣятъ хората.

Сега, като говоря за невидимия, за духовния свѣтъ, за мнозина това е terra incognita, нѣкаква чужда, непонятна област, или отвлѣчена философия. — Не, това не е отвлѣчена философия, но въпросъ на опитъ, въпросъ на възприемане, разбиране и прилагане. Нѣкои искатъ да знаятъ, какъ трѣбва да се отнасятъ съ своитѣ заминали за онзи свѣтъ. — Много просто. И съ заминалитѣ си ще се отнасяте, както съ хората на земята, които вие наричате живи. Когато искате да се срещнете съ нѣкое видно лице въ държавата, въ която живѣете, или въ друга нѣкоя държава, вие отивате на самото мѣсто, давате картичката си да ви приематъ и следъ като ви приематъ, започвате да се разговаряте. Сжщата процедура се извършва, когато искате да влѣзете въ съобщение съ сжщества отъ невидимия свѣтъ. Ако пожелаете, можете да се срещнете и съ Толстой, да се разговорите върху известни въпроси. И въ невидимия свѣтъ Толстой е видно лице. Той и въ невидимия свѣтъ ратува за благо на хората, както е ратувалъ на земята. Когато волтъ умре, въ невидимия свѣтъ той ще бжде безъ рога, безъ копита, въ съвършено друга форма, но пакъ ще има добро, търпеливо сърдце, каквото е ималъ на земята. Той тамъ ще се застѣпва за животнитѣ, да не ги измжчватъ. По това, именно, ще познаете, че на земята е билъ волъ. Следователно, благородното, което Толстой е проявилъ на земята, ще го занесе съ себе си и на онзи свѣтъ. Сжщото може да се каже за всички заминали души.